

Sygn. akt: I C 178/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.

przeciwko T. S., E. S. (1), M. S., H. S. (1) i E. S. (2)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzi a

Sygn. akt I C 178/15

UZASADNIENIE

Powódka Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko pozwanym H. S. (1), E. S. (2), T. S., E. S. (1) i M. S. z powództwem, w którym domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kwoty 1.201,80 złotych tytułem należności głównej, kwoty 3.918,60 złotych skapitalizowanych odsetek ustawowych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.201,80 od dnia 1 października 2014 roku do dnia zapłaty. Wnosiła także o zasądzenie od pozwanych solidarnie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego. Podnosiła, że zgodnie z umową o spłatę zrestrukturyzowanego długu z dnia 22 grudnia 1992 roku zawartą pomiędzy pozwaną H. S. (1) i jej mężem S. S. (1), a Bankiem Spółdzielczym w W. działającym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa - Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – będącego dysponentem Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużania Rolnictwa, pozwana H. S. (1) i jej mąż S. S. (1) stali się dłużnikami Funduszu, a następnie powodowej Agencji. Dnia 25 maja 2009 roku zmarł S. S. (1), a spadek po nim nabyli jego żona – pozwana H. S. (1) i pozostali pozwani jako dzieci zmarłego. Powód wzywał pozwanych do zapłaty zadłużenia, jednakże wskazany w wezwaniu termin zapłaty upłynął bezskutecznie.

Pozwani H. S. (1), E. S. (2), T. S., E. S. (1) i M. S. wnosili o oddalenie powództwa, podnosząc, iż roszczenie powoda jest przedawnione. Wskazywali, że zgodnie z umową o spłatę zrestrukturyzowanego długu miał on być spłacony do dnia 31 grudnia 1999 roku. Powód wzywał ich do zapłaty w dniu 13 sierpnia 2004 roku, a zatem po 15-stu latach od dnia wymagalności zobowiązania, a zatem po upływie 10-letniego terminu przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. S. (1) posiadał zadłużenie wobec Banku Spółdzielczego w N.z tytułu umów kredytowych zawartych w latach 1990-1991 (certyfikat wystawiony przez Bank Spółdzielczy w N.– k. 13). W dniu 22 grudnia 1992 roku Bank Spółdzielczy w W. działający w imieniu i na rzecz Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużenia Rolnictwa odkupił od Banku Spółdzielczego w N. wierzytelności wobec S. S. (1) o łącznej wartości nominalnej 20 213 900,00 złotych (umowa o cesję wierzytelności z dnia 22 grudnia 1992 roku – k. 10-12). Tego samego dnia pozwana H. S. (1) i jej mąż S. S. (1) zawarli z Bankiem Spółdzielczym w W. umowę nr (...) o spłatę zrestrukturyzowanego długu, na mocy której zobowiązali się do spłaty długu w wysokości 16 777 500,00 złotych w siedmiu rocznych ratach do dnia 31 grudnia 1999 roku (umowa nr (...) o spłatę zrestrukturyzowanego długu – k.7-9).

Z dniem 19 stycznia 1994 roku z mocy art. 12 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 roku o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, utworzona z tym dniem powodowa Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z siedzibą w W. przejęła wierzytelności Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużenia Rolnictwa. W myśl bowiem art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do Agencji przechodzą środki finansowe i inne mienie dotychczasowego Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużenia Rolnictwa oraz zobowiązania i wierzytelności finansowe tego Funduszu. Ustawy z dnia 29 grudnia 1993 roku o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa straciła moc z dniem 24 czerwca 2008 roku, w którym weszły w życie przepisy ustawy z dnia 9 maja 2008 roku o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2008 r. Nr 98, poz. 634). Przepis art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2008 roku o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa stanowi, że Agencja prowadzi sprawy przejęte od Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużenia Rolnictwa w zakresie zobowiązań i wierzytelności finansowych tego Funduszu.

W dniu 25 maja 2009 roku zmarł S. S. (1), a spadek po nim nabyła pozwana H. S. (2) jako jego żona i pozwani E. S. (2), T. S., E. S. (1) i M. S. jako jego dzieci (postanowienia Sądu Rejonowego w B.z dnia 15 lipca 2009 roku wydane w sprawie o sygn. akt (...) k. 14).

W dniu 13 sierpnia 2014 powódka wystosowała do pozwanej H. S. (1) wezwanie do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy o spłatę zrestrukturyzowanego długu z dnia 22 grudnia 1992 roku w wysokości 5.094,29 złotych w terminie 14 dni (wezwanie – k. 15). W dniu 14 sierpnia 2014 roku powódka wystosowała identyczne wezwanie do pozwanych E. S. (2), T. S., E. S. (1) i M. S. (wezwanie – k. 18).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów przedstawionych przez powódkę i załączonych do pozwu, których żadne z pozwanych nie kwestionowało. Pozwani nie przeczyli twierdzeniom powódki, iż S. S. (1) z żoną zawarli umowę o spłatę zrestrukturyzowanego długu, ani nie kwestionowali legitymacji czynnej powódki do dochodzenia tego długu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem roszczenie dochodzone pozwem uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. W myśl jednak art. 117 kodeksu cywilnego z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Powód nie wykazał, aby pozwany zrzekł się zarzutu przedawnienia.

W myśl art. 118 kodeksu cywilnego termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenia powódki nie sposób uznać za roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Bank Spółdzielczy w W., który zawarł z pozwaną

H. S. (1) i jej mężem S. S. (1) umowę nr (...) o spłatę zrestrukturyzowanego długu, działał w imieniu na rzecz Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużenia Rolnictwa, realizując w ten sposób jedno z zadań funduszu jakim było „oddłużanie rolnictwa”. Zgodnie z § 3 ust 2 pkt 1 i 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1992 roku w sprawie zasad funkcjonowania oraz źródeł zasilania Funduszu Restrukturyzacji i Oddłużenia Rolnictwa (Dz. U. Nr 49, poz. 222) środki na podstawie umów zawieranych przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z bankami mogą być wykorzystywane na udzielanie za pośrednictwem banków kredytów, pożyczek i pomocy w spłacie odsetek od kredytów udzielonych ze środków bankowych sfinansowanie skutków odroczeń spłaty rat kapitału i odsetek od kredytów, konwersji zadłużenia oraz zaniechania postępowania egzekucyjnego wobec kredytobiorców. Bank Spółdzielczy w W. nie działał zatem w ramach zwykłej działalności gospodarczej, w celu osiągnięcia zysku, lecz w szczególny sposób. Stąd termin przedawnienia jego roszczenia wynosi 10 lat.

Zgodnie z art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Z treści umowy nr (...) o spłatę zrestrukturyzowanego długu, wynika, że dług miał być spłacony ostatecznie do dnia 31 grudnia 1999 roku, a zatem od dnia następnego po tej dacie rozpoczął bieg 10- letni termin przedawnienia. Powódka nie wykazała, aby doszło do przerwania biegu przedawnienia, stąd uznać należało, że roszczenie uległo przedawnieniu z upływem dnia 31 grudnia 2009 roku i w chwili wniesienia pozwu było przedawnione.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 117, 118 i 120 § 1, art. 353 § 1 kodeksu cywilnego powództwo należało oddalić.

Sędzia